

Sygn. akt IV Ka 108/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie:	SSO Mariusz Górski SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Władysławy Kunickiej – Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 r.

sprawy **S. Z.**

syna K. i J. z domu K. (...) r. w B. K. z art. 58 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk, art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 1 września 2015 r. sygnatura akt III K 894/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ł. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 108/16

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko S.Z. oskarżając go o to, że:

I. w okresie od lutego do marca 2014r. w W., woj. (...) w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, co najmniej 9-krotnie udzielił B. W. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości łącznej nie mniejszej niż 10 gram, to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk

II. w dniu 27 marca 2014r. w W., woj. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 41,80 gram, to jest o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Wyrokiem z dnia 1 września 2015 roku (sygnatura akt III K 894/14) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. Oskarżonego S.Z.uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego S.Z.uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 § 1 kk i 86 § 1 kk połączył oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia kary wolności orzeczone niniejszym wyrokiem i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci amfetaminy o wadze 41,76 grama, zarejestrowanej pod nr Drz (...), przechowywanej w magazynie KP V w W. oraz zarządził jej zniszczenie,

V. zwolnił oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony S. Z., zarzucając „na mocy art. 438 pkt 4 kpk rażąca surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności” oraz wniósł o zmianę wyroku poprzez znaczne złagodzenie kary pozbawienia wolności i orzeczenie jej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, we wniesionym środku odwoławczym wskazując nadto także, iż oskarżony „ewentualnie wnioskuje o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 1 września 2015 roku sygn. akt III K 894/14 na mocy art. 540 § 1 pkt 2 ppkt 6 kpk i art. 544 § 2 kpk” wnosząc równocześnie o wznowienie postępowania karnego wobec oskarżonego S.Z.. Z treści uzasadnienia wniesionego środka odwoławczego oraz argumentacji przedstawionej w uzupełnieniu wywiedzionej w sprawie apelacji wynika zaś, iż skarżący poddaje w wątpliwość nie tylko rozstrzygnięcie w zakresie orzeczonej kary lecz również przeprowadzoną przez sąd rejonowy ocenę dowodów oraz dokonane na ich podstawie ustalenia faktyczne.

Podnosząc wskazane zarzuty domagał się „zawieszenia wyroku bądź wznowienia postępowania”.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna.

Rozpoznając wniesiony przez oskarżonego środek odwoławczy, wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego stwierdzić należy, iż sąd rejonowy procedował w sprawie niniejszej nie dopuszczając się uchybień które skutkować by musiały zmianą lub uchyleniem wydanego wyroku, zgromadzony zaś materiał dowodowy poddał obiektywnej i wnikliwej analizie. Przeprowadzona ocena dowodów dokonana została w sposób rzetelny, zgodny zarówno z zasadami wiedzy jak i doświadczenia życiowego oraz nie wykazuje żadnych błędów natury faktycznej czy też logicznej. Dysponując prawidłowo ocenionymi dowodami na ich podstawie sąd poczynił trafne ustalenia faktyczne a także wykazał sprawstwo oraz winę oskarżonego S.Z.odnośnie przypisanych mu czynów, wskazując przy tym w pisemnych motywach wyroku jakie dowody uznał za wiarygodne i w jakim zakresie a także podstawę przyjętej kwalifikacji prawnej. Orzeczonej wobec wymienionego w zaskarżonym wyroku kary łącznej w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy

pozbawienia wolności jak i kar jednostkowych nie można ponadto uznać za rażąco niewspółmiernie surowe w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk.

W zaprezentowanych w osobistej apelacji wywodach oskarżony czyni uwagi, iż w lokalu mieszkalnym, w którym ujawniono przedmiotowe substancje, nie zamieszkiwał. Powyższa okoliczność, miałaby rzekomo zostać potwierdzona przez S. Z. (1). Skarżący zaznaczył przy tym dodatkowo, iż wymieniona osoba nie została przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego przez funkcjonariuszy policji. Rozpatrując powyższe tezy zwrócić należy w tym miejscu uwagę, iż w toku postępowania przygotowawczego wymieniony nie poddawał w wątpliwość okoliczności przebywania w przedmiotowym lokalu w którym funkcjonariusze policji ujawnili amfetaminę. Sygnalizowana zaś kwestia, iż w lokalu tym zamieszkiwały oraz przebywały również inne osoby poza oskarżonym nie oznacza że nie jest możliwe przypisanie oskarżonemu sprawstwa zarzucanych mu czynów, jak zdaje się to czynić skarżący.

Zwrócić przy tym należy m.in. uwagę na miejsce ukrycia i przechowywania zabezpieczonych substancji w przedmiotowym lokalu mieszkalnym, a w tym treść zapisów znajdujących się w protokole przeszukania mieszkania przy ul. (...) z dnia 27.03.2014r., a podpisanego przez oskarżonego S. Z. w tym zwłaszcza zapis odnoszący się do oświadczeń dotyczących własności ujawnionej substancji jak i jej rodzaju ze wskazaniem, iż jest to amfetamina. W czasie przeszukania nie była obecna S. Z. (1), zaś oskarżony nie wskazywał wymienionej jako posiadacza znalezionej amfetaminy.

Nadmienić przy tym należy, iż rodzaj jak i ilość ujawnionej substancji została potwierdzona protokołami z badań tejże substancji (protokół użycia testera narkotykowego k. 8) a także ważenia tego środka (k. 9). Nie sposób ponadto w tym miejscu nie zauważyć, rozpatrując przedstawione przez autora apelacji tezy, iż jak wynika z akt sprawy S. Z. (1) słuchana w postępowaniu przygotowawczym w dniu 8 lipca 2014 roku po pouczeniu o treści art. 233 §1 kk oraz o treści art. 182 kpk skorzystała z prawa do odmowy złożenia zeznań w tej sprawie ponieważ - jak stwierdziła postępowanie to dotyczy jej byłego męża S. Z. (k. 57), zaś oskarżony dopiero w apelacji zawnioskował o kolejne przesłuchanie tegoż świadka podnosząc okoliczności, których we wcześniejszych wyjaśnieniach nie podnosił. Nie sposób zatem odnosząc się do argumentacji oskarżonego w tym zakresie stwierdzić coś więcej jak tylko to że S. Z. (1) przebywała czasami w lokalu przy ulicy (...) i nic więcej z okoliczności tej nie wynika.

W sprawie niniejszej brak jest ponadto podstaw do kwestionowania dokonanej przez sąd oceny całokształtu materiału dowodowego. Przedstawione przez B. W. wypowiedzi do których odwołuje się skarżący ocenione zostały tak jak każdy inny dowód w sprawie zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 7 kpk. Zwrócić należy uwagę, iż w swoich wypowiedziach B. W. jakkolwiek w sposób nieco odmienny opisał kwestie dotyczące okoliczności udostępniania przez S. Z. amfetaminy, nie podtrzymując uprzednio wyrażanych stwierdzeń - z których wynikało, iż rozliczenia za udzielaną substancję miały po części charakter materialny - to jednakże zaznaczyć należy, iż wymieniony składając zeznania w dniu 26.09.2014 roku wskazał również w swojej relacji na okoliczność „częstowania” go przez S. Z. taką substancją przyznając, iż otrzymywał od S. Z. kilka razy - w lutym i marcu 2014 roku środki psychotropowe - amfetaminę. W swojej relacji wymieniony jednakże zasygnalizował ponadto, iż wskazana substancja nie była mu udzielana odpłatnie, czyniąc przy tym uwagi, iż był amfetaminą jedynie częstowany. Fakt ewentualnych rozliczeń i gratyfikacji z tego tytułu nie ma znaczenia skoro oskarżonemu przypisano jedynie udzielanie, a nie działanie w celu uzyskania korzyści majątkowej.

Kwestionując wydane w sprawie rozstrzygnięcie skarżący zdaje się sugerować, jak można zinterpretować przedstawioną w powyższym zakresie argumentację, iż w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego miało dochodzić do nieprawidłowości, a mianowicie, iż w czasie czynności przesłuchania oskarżony miał być nakłaniany do przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyrażony w apelacji pogląd, jakoby miało dochodzić do zastosowania wobec oskarżonego niedozwolonych metod przesłuchania nie znajduje jednak wsparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Taki jak zasygnalizowany we wniesionym środku odwoławczym sposób zachowania wobec wymienionego nie wynika z żadnego z przeprowadzonych w sprawie dowodów, ani żadnej ujawnionej okoliczności. W osobistej apelacji oskarżony wskazując przy tym dodatkowo, iż przyznając się wyraził także zgodę na skazanie na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, czyni nadto

uwagi, iż uznając S. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu sąd orzekający w wydanym wyroku wymierzył oskarżonemu za przypisany czyn karę łączną bezwzględnego pozbawienia wolności. Odnosząc się do powyższych stwierdzeń zwrócić jednakże w tym miejscu należy uwagę, iż z treści protokołu przesłuchania z dnia 27 marca 2014 roku (k.19) wynika, iż S.Z. został pouczone, w trakcie przesłuchania jako podejrzanego o instytucji określonej w art. 335 § 1 kpk w protokole tym znajduje się zapis cyt. „Pouczony o prawie skazania przez sąd bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335 kpk oświadczam, że chcę skorzystać z tego prawa”. W efekcie zatem nie został sporządzony wniosek o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, co czyni sugestie oskarżonego bezpodstawnymi.

Przede wszystkim ze względu na wielokrotną karalność oskarżonego zarzut rażącej niewspółmierności kary nie jest zasadny, a postulat warunkowego zawieszenia wykonania kary nie znajduje uzasadnienia skoro uprzednie wielokrotne kary bezwzględnego pozbawienia wolności nie odwiodły oskarżonego od działalności przestępczej.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku (art.437§1 kpk).

Na podstawie art. 29 ust.1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124 z późn. zm.) oraz §4 ust. 1 w zw. z §17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U z 2015r. poz. 1801) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ł. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 §1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.